

rettelsen af det fælles testamente har fortiet over for hende, at hun fra tiden før ægteskabets indgåelse havde to døtre, som var hendes tvangsarvinger.

Kapitel 3. Prøvelse af ægteskabsbetingelserne og vielse.

Spørgsmål 10:

Kan der i forslaget § 17, stk. 2, åbnes mulighed for, at prøvelsen af ægteskabsbetingelserne kan foregå på et andet sted end dér, hvor bruden bor, selv om denne har bopæl her i landet?

Svar:

1. Efter den gældende ægteskabslov § 20, stk. 2 og 4, og § 22, stk. 1, sker prøvelsen af ægteskabsbetingelserne og lysningen på det sted her i landet, hvor bruden bor. Har bruden ikke bopæl her i landet, sker prøvelsen og lysningen på det sted, hvor brudgommen bor. Har heller ikke han bopæl her i landet, sker prøvelsen og lysningen på det sted, hvor en af parterne opholder sig.

2. Ved ægteskabslovsforslagets § 17, stk. 2, er denne ordning foreslået opretholdt for prøvelsen af ægteskabsbetingelserne.

3. Justitsministeriet vil imidlertid ikke have noget at indvende imod, at der ved ændring af lovforslagets § 17, stk. 2, 1. og 2. pkt., gives parterne mulighed for at vælge, om prøvelsen af ægteskabsbetingelserne skal ske på det sted, hvor bruden bor, eller på det sted, hvor brudgommen har bopæl.

En sådan valgfrihed tilkommer i øvrigt parterne efter den norske ægteskabslov.

Spørgsmål 11:

I tilslutning til forslaget § 20 bedes det oplyst, i hvilket omfang kirkeministeriet har afslået ansøgninger fra trossamfund om anerkendelse.

Svar:

1. Anerkendelse af trossamfund sker administrativt gennem kirkeministeriet. Det oplyses i kirkeministeriets skrivelse af 1. juni 1929, som gengivet i Aug. Roesen, Dansk Kirkeret, 2. udgave, 1965, s. 286, „at der ikke kan siges noget bestemt om betingelserne for, at et trossamfund kan blive anerkendt, men det vil i første række afhænge af samfundets størrelse, og om dette

har en så fast organisation, derunder også uddannelsesanstalter for præster, at der kan have sikkerhed for samfundets fortsatte beståen og forsyning med præster, hvem det kan overdrages at udføre kirkelige handlinger, navnlig dåb og ægtevielse, med borgerlig retsvirkning.“ Her vil det som anført i en tidligere skrivelse fra kirkeministeriet „navnlig være af betydning, om vedkommende trossamfund tilhører et af de store verdenssamfund.“

2. Kirkeministeriet har oplyst, at sager om anerkendelse ikke er særlig hyppigt forekommende. Siden 1848 er således kun 6 trossamfund blevet anerkendt, nemlig det metodistiske trossamfund (1865), Svenska Gustavsforsamlingen i København (1913), den ortodokse russiske menighed i København (1915), den til St. Albans English Church i København hørende menighed (1949), det danske baptistsamfund (1952) og den norske menighed ved Kong Haakons kirken i København (1958).

Inden for den sidste halve snes år er der meddelt afslag på andragender om anerkendelse fra „Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige“ (1956 og 1958), „Syvende Dags Adventisterne“ (1956), „Jehovas Vidner“ (1957), „Islam Danmark“ (1961) og „The American Lutheran Congregation of Copenhagen“ (1962). Afslaget til „Islam Danmark“ blev indbragt for Folketingets ombudsmand, jfr. årsberetning 1961, s. 84-85.

3. Det tilføjes, at justitsministeriet efter en henstilling, som kirkeministeriet har fremsat i sommeren 1968, senere vil fremkomme med et ændringsforslag til bl. a. lovforslagets § 20, stk. 1, således at kirkelig vielse kan finde sted også inden for andre trossamfund end de anerkendte, når en af parterne hører til vedkommende trossamfund og trossamfundet har præster, som af kirkeministeren er bemyndiget til at foretage vielser. En sådan bestemmelse vil åbne mulighed for, at også præster i frimenigheder kan opnå bemyndigelse.

Spørgsmål 12:

Udvalget udbeder sig kirkeministerens besvarelse af, hvilke retningslinjer der tænkes fulgt ved administrationen af den ved ændringsforslag af 14. februar 1969 foreslåede § 20, stk. 1, nr. 3 (bemyndigelse til